

[Laurits Pedersen.]

Den ærede Ordfører for Det radikale Parti, Hr. Steen, beskæftigede sig i et meget langt Afsnit af sin Tale med en Rejse, som Venstremænd havde foretaget i Sverige, og railleerede over, at dette Besøg hos den daværende Statsminister Hr. Pehrsson egentlig var Udtryk for, at det danske Venstre ikke forstod noget som helst af, hvad der er sket i Sverige, og heller ikke var i Stand til at overføre den Lære, man dør høstede, her til Danmark. Men hvorledes er Det radikale Parti i Sverige indstillet over for den siddende Regering? Hvorledes er det svenske Venstre indstillet over for Regeringen? Hvad der er sket i Sverige, for dette, at man nu dør har en socialdemokratisk Statsminister, Hr. Albin Hansson, der ifølge hele sin erhvervspolitiske Indstilling har forstaaet at føre en ligelig Erhvervspolitik, saadan at der er et naturligt Grundlag for et Samarbejde mellem Socialdemokratiet og Bondeforbundet i Sverige. Det ærede Medlem drog en Slutning med Hensyn til det Besøg, der har fundet Sted derovre, men det er den ganske modsatte Slutning, man bør drage, thi det er det ganske modsatte, der har fundet Sted herhjemme: her er der ført en uligelig Erhvervspolitik. Det Parti, jeg tilhører, har Gang paa Gang over for Regeringspartierne fremført denne Ulighed, men ikke kunnet finde Ørenlyd hos Regeringspartierne herfor, og derfor er det ganske naturligt, at det Samarbejde, der finder Sted i Sverige, ikke har kunnet finde Sted herhjemme og fortsat ikke kan finde Sted. (*Christmas Møller*: Vil De det gerne?). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spørger, om vi gerne vil det. Det er klart, at vi gerne vilde, at denne Regering skulde forstaa, hvad ligelig Erhvervspolitik er her i dette Land, og det er givet, at hvis man fra Regeringspartiernes Side vil føre en national-økonomisk rigtig Politik, vil vi ogsaa gerne samarbejde med dem om denne rigtige Politik.

Saa gav det ærede Medlem Hr. Steen gennem et Citat fra dette Besøg Udtryk for, at Bondeforbundet i Sverige anser det for heldigt og politisk rigtigt, at Arbejderstanden faar en lønmæssig god Aflægning, og stillede dette op imod det danske Venstres Holdning: Hvad Tid hørte man Toner fra Venstre herhjemme om dette Forhold? Jeg ved ikke, hvorledes det er gaaet til, at det ærede Medlem ikke har kunnet opfatte disse Toner. Det Parti, der — det maa indrømmes — som Grundstamme i sit Vælgerkorps har Landbefolkningen, og som derigennem har den nøjeste Tilknytning til det

Erhverv, der dog er Landets Hovederhverv, et Erhverv, hvis Livsbetingelse det er at kunne afsætte sine Produkter paa Fremmedmarkedet, ogsaa til Konsumenter, der tilhører Arbejderklassen, det Parti maa dog i allerhøjeste Grad være interesseret i, at Arbejderklassen i England og i andre Lande, hvor vi skal have vor Produktion afsat, har en Løn, der betinger, at den kan købe disse Varer, og selvfølgelig er vi for Hjemmemarkedets Vedkommende akkurat lige saa stærkt interesserede heri. Men det har det ærede Medlem Hr. Steen altsaa ikke kunnet faa Øje paa endnu. Jeg har nu heller ikke kunnet opdage, at Det radikale Parti nogen Sinde har forstaaet at indtage den rigtige Politik med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Jeg skal slutte med at sige, at den politiske Holdning, som vi skal indtage over for Regeringspartierne nu efter Landstingsvalget, da de har faaet Magten og dermed ogsaa Ansvar, den skal vi nok forstaa at finde, for det kan dog ikke fortsat gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. Steen forleden forsøgte at lade det gaa med Hensyn til Militærlovene af 1932, om hvilke han sagde, at det var Venstres Love. Saa vidt jeg ved, er det dog den høje Regering, der har sat sit Navn under disse Love, og som Følge deraf maa den ogsaa tage Ansvar for dem. Men det vil blive betydeligt lettere nu herefter, naar Regeringspartierne har det fulde Ansvar i begge Rigsdagens Ting. Saa vil vi faa mange forskellige Ting at se. Vi vil ogsaa faa at se den Situation, som opstaa deraf, at den højtærede Indenrigsminister paa mange Møder har gjort gældende, at det er Venstre i Landstinget, der er Skyld i, at vi ikke fik den dybtgaaende Rentesaenkning. Nu er der intet, der hindrer Regeringen i at foretage denne dybtgaaende Sænkning, den Modstand i Landstinget er ikke til Stede mere, og vi vil med den yderste Nøjagtighed følge den højtærede Indenrigsminister, naar han vil foreslaa noget paa dette Omraade.

Vi skal, som vor Ordfører forleden sagde, nok holde os vaagne. Det er klart, at vi med den allerstørste Interesse følger, hvad Regeringen vil, og, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forleden udtalte fra denne Talerstol, der er jo ingenting, der tyder paa, at det nye Parti, som gav Socialdemokratiet dets Tilslutning til Valgmandsvalgene, ikke ogsaa nok herefter skal forstaa at holde sig vaagent over for Regeringen. Der var jo adskillige Ting, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde